

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5091/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ד' מינץ

העותרות: 1. סנט אונורה בע"מ
2. ג'וזיאן צדיקה

נגד

המשיבים: 1. רשות האכיפה והגבייה
2. בית משפט השלום בתל אביב
3. פרקליטות המדינה
4. מחלבות גד (שיווק 1992) בע"מ
5. נווה קורפ השקעות ופיתוח – שותפות רשומה
6. כנסת ישראל

בשם העותרות: בעצמן

פסק-דין

השופטת ע' ברון:

1. ככל שניתן להבין מהעתירה המכונה "בקשה למתן הוראות לפתוח בחקירה פלילית", העותרות מלינות על פעולות עיקול שננקטו במסגרת שני הליכי הוצאה לפועל שמתנהלים נגד חברת סיינט אונורה אירועים בע"מ (העותרת 1), שבבעלות גב' ג'וזיאן צדיקה (העותרת 2) (להלן: החברה ו-העותרת, בהתאמה). יצוין כבר בפתח הדברים, כי למיטב ידיעתנו מדובר בהליך רביעי שהוגש מטעם העותרות, שאינן מיוצגות, בקשר עם הליכי הגבייה המתנהלים נגדם; וכי אף במקרה זה, כמו בהליכים הקודמים שבהם נקטו העותרות, לוקה העתירה בחוסר בהירות רב (ראו: ע"א 2856/17; בג"ץ 1112/18; בג"ץ 1355/18).

2. במסגרת העתירה, טוענות העותרות כי פעולות שבוצעו למימוש עיקול במסגרת הליכי ההוצאה לפועל שמתנהלים נגד החברה נעשו בניגוד לחוק – באופן העולה כלשונן כדי "גניבה". בתוך כך נטען כי העיקול הוטל ללא שקדמה לו התראה ובלא שננקטו צעדים מוקדמים הנדרשים על פי דין; כן נטען כי הציווד שעוקל עולה על ערך החובות בהליכים, וכי לא נערכה רשימת מלאי לתפוסים שנלקחו. משכך, מבקשות

העותרות כי נורה לפרקליטות המדינה (המשיבה 3) לפתוח בחקירה פלילית נגד רשות האכיפה והגבייה ובית משפט השלום (המשיבים 1 ו-2) בגין "כל המעשים שבוצעו בין היתר ע"י עובדי לשכות הוצאה לפועל, קבלניהם ויוזמיהם"; ובכלל זאת מציינות העותרות שתי חברות פרטיות נוספות (המשיבות 4 ו-5), שלשיטתן צריכות להיכלל בחקירה. עוד מבקשות העותרות כי נורה לרשות האכיפה והגבייה לבצע בדיקה פנימית בעניין כל הרישומים "המוטעים" המופיעים לשיטתן בתיקי העותרות.

לצד האמור, מבקשות העותרות "להשהות את הפעלת" סעיף 14 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 (להלן: חוק ההוצאה לפועל), המקנה לרשם ההוצאה לפועל סמכות לעכב יציאה מן הארץ במקרה שיש לו "יסוד להניח שהחייב עומד לצאת את הארץ בלי לפרוע את החוב או להבטיח את פירעונו". לשיטת העותרות הסעיף מקנה לרשם סמכות בלתי סבירה, שאינה מתיישבת עם אופייה הדמוקרטי של מדינת ישראל. ויצוין שכפי שעולה מן העתירה, במסגרת הליכי ההוצאה לפועל הוטלו על העותרת מספר מגבלות ובהן צו עיכוב יציאה מן הארץ.

3. דין העתירה להידחות על הסף, אף מבלי שנתבקשה תגובת המשיבים. בראש ובראשונה, אין מקום לדון בעתירה שעניינה בקשה לפתוח בחקירה פלילית, מקום שהעותרות לא הקדימו והגישו תלונה למשטרה בנושא; ואין בעתירה כל תימוכין לכך שתלונה כאמור הוגשה מטעמן כלפי משיבים 1, 2, 4 ו-5. משכך, דין העתירה להידחות מחמת אי-מיצוי הליכים ובהיותה מוקדמת (ראו בהקשר זה: בג"ץ 1122/18 סיינט אונורה אידועים בע"מ נ' מנכ"לית הבנק הבינלאומי הראשון בע"מ, פסקה 3 (10.5.2018)); בג"ץ 7756/17 אור נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 6 (20.2.2018)). נוסף על כך, בית משפט זה בשבתו כבית משפט גבוה לצדק אינו הערכאה המתאימה לביורור טענות העותרות בנוגע לפעולות העיקול והתנהלות לשכות הוצאה לפועל בעניינן, ועומד להן סעד חלופי בדמות פנייה לערכאות המוסמכות (בג"ץ 4016/18 גולדשטיין נ' הוצאה לפועל כפר טבא (22.5.2018)). הדברים הובהרו במפורש לעותרות במסגרת פסק הדין שניתן ביום 15.2.2018 בבג"ץ 1355/18 סנט אונורה בע"מ נ' רשות האכיפה והגבייה; ואף מן הטעם הזה דין הטענות להידחות. ואם לא די בכל האמור, יוער כי מדובר בעתירה כללית וכוללנית, המייחסת האשמות חמורות לפקידי ההוצאה לפועל ולגורמים נוספים, בלא שאלה נתמכות במסד עובדתי קונקרטי ומפורט, וזו עילה נוספת לדחייתה (ראו והשוו: בג"ץ 4718/17 קליין נ' מנהל האגף לסיוע משפטי במשרד המשפטים, פסקה 3 (14.2.2018)); בג"ץ 8979/17 עשת נ' ראש הממשלה, פסקה 3 (10.2.2018)).

אשר לבקשת העותרות "להשהות את הפעלת" סעיף 14 לחוק ההוצאה לפועל, משום שזה מקנה סמכות בלתי סבירה לרשם ההוצאה לפועל לעכב בנסיבות מסוימות יציאתו של חייב מן הארץ – העותרות לא הרימו נטל ראשוני להראות כי ישנה הצדקה להתערב בסעיף המעוגן בחקיקה ראשית, ולא נערך בעתירה דיון כלשהו לעניין השלבים שהוכרו בפסיקה לצורך בחינת תקיפה חוקתית. משכך לא ניתן להתייחס ברצינות לטענות העותרות לעניין סעיף 14 האמור, לא כל שכן להיעתר לסעד המבוקש בעתירה להשהות את תוקפו (בג"ץ 1011/18 אזולאי נ' שרת המשפטים, פסקה 6 (28.6.2018); בג"ץ 2511/17 עמותת אבות למען צדק נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (8.11.2017)).

4. סוף דבר, העתירה נדחית.

לא בלי התלבטות, החלטנו שלא לחייב את העותרות בהוצאות; אף שניכר כי העותרות עשו להן למנהג לנקוט בעתירות בקשר להליכי גביית החובות שמתנהלים נגדן, שפעם אחר פעם הובהר להן שאין מקום לבררן לפני בית משפט זה; והדבר מביא להשחתת זמנו של בית המשפט לריק. עם זאת יצוין כי לא לעולם חוסן ולא מן הנמנע שאם יוסיפו העותרות להגיש עתירות כאלה, הדבר יגרור חיוב בהוצאות.

ניתן היום, י"א בכסלו התשע"ט (19.11.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט